

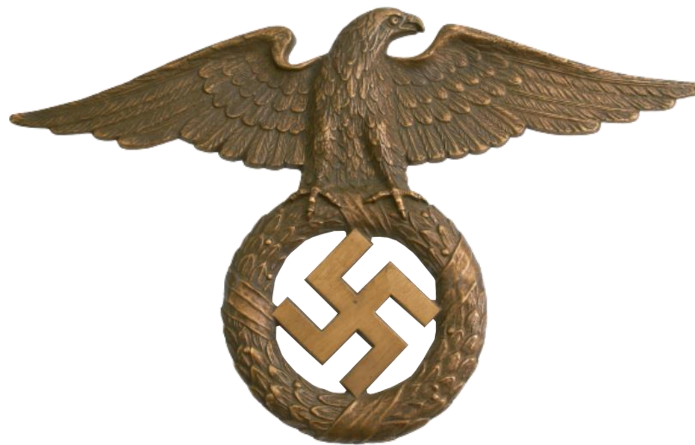
Ο Αρχηγός μιλάει

Der Führer spricht

Βερολίνο, 10. Φεβρουαρίου 1933, Αθλητικό Μέλαθρο

10 Φεβρουαρίου, 1933
Ομιλία του Αρχηγού
ως Καγκελάριος του Ράιχ
στο Αθλητικό Μέλαθρο του Βερολίνου.

(Εισαγωγή από τον Δρ. Γιόζεφ Γκαίμπελς)

Σημείωση μεταφραστή: Το κείμενο της ομιλίας είναι μετάφραση από το πρότυπο κείμενο: https://de.metapedia.org/wiki/Quelle_/_Rede_vom_10._Februar_1933_(Adolf_Hitler)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Δρ. Γιόζεφ Γκαίπελς

Εθνοσύντροφοί μου και εθνοσυντρόφισσες,
θα ήθελα απλώς να κάνω μερικά σύντομα σχόλια πριν ξεκινήσει η συγκέντρωση.

Και μάλιστα πρέπει να ασχοληθώ, με μια σειρά από επιθέσεις του Τύπου του Βερολίνου, ο οποίος δεν θέλει να βγαίνω σε όλες τις γερμανικές εκπομπές, επειδή τα επιχειρήματά μου είναι πολύ ασήμαντα, πολύ μικροπρεπή και πολύ συνηθισμένα ψέματα, για να τα λάβει υπόψη ολόκληρος ο κόσμος.

Αυτό το βράδυ είστε αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες μιας μαζικής εκδήλωσης, που σε αυτό το μέγεθος στη Γερμανία και πιθανόν σε ολόκληρο τον κόσμο, δεν έχει γίνει ποτέ πριν.

Νομίζω ότι δεν υπερβάλλουμε αν ισχυριστούμε ότι απόψε το βράδυ τουλάχιστον 20 εκατομμύρια άνθρωποι στη Γερμανία και πέρα από τα γερμανικά σύνορα θα ακούσουν την ομιλία του Καγκελάριου του Ράιχ, Αδόλφου Χίτλερ.

Μόνο στο Βερολίνο, εκτός από αυτή τη μεγάλη μαζική εκδήλωση στο Αθλητικό Μέλαθρο, έχουν τοποθετηθεί 10 μεγάλα μεγάφωνα στους δημόσιους χώρους. Και τώρα, μπροστά από αυτά τα μεγάφωνα, συγκεντρώνονται αληθινά ανθρώπινα τείχη και σε αυτά τα μεγάφωνα θα υπάρχει τουλάχιστον ένα ακροατήριο των 5/600.000 ανθρώπων, για να ακούσει αυτή την ομιλία.

Όταν η «Καθημερινή του Βερολίνου» (Berliner Tageblatt) ρωτάει με έκπληξη ποιος πληρώνει γι' αυτά τα μεγάφωνα μπορώ να διαβεβαιώσω την «Berliner Tageblatt» για να τους καθησυχάσω: «Δόξα τω Θεώ, για να πληρώσουμε 10 μεγάφωνα, έχουμε λεφτά και ακόμα περισσότερα.»

Δεν χρειαζόμαστε τέτοιες μεθόδους σαν αυτές που έχει χρησιμοποιήσει η μαρξιστική σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση. Αν και θα προτιμούσαμε να έχουμε το ταμείο για την καταπολέμηση του εγκλήματος για τον σκοπό μας κατά των Σοσιαλδημοκρατών.

Ίσως όμως να χρησιμοποιήσουμε αυτό το ταμείο μια μέρα, όταν τα τερατώδη σκάνδαλα διαφθοράς για τα οποία είναι ένοχη η σοσιαλιστική κυβέρνηση των τελευταίων 14 χρόνων, μόλις αποκαλυφθούν από το κράτος. Και αυτή η ώρα είναι πιο κοντά από όσο θα ήθελαν να πιστεύουν οι κύριοι της «Berliner Tageblatt».

Όταν ο εβραϊκός Τύπος διαμαρτύρεται ότι το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα αφήνει τώρα τον Καγκελάριο να μιλήσει σε όλα τα γερμανικά κανάλια, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να απαντήσουμε: «Όπως μας δείξατε, θα το κάνουμε τώρα και για εσάς».

Αυτό δεν ήταν κούφια λόγια, όταν τα προηγούμενα χρόνια δηλώναμε «Εσείς είστε οι καθηγητές μας, και θέλουμε να είμαστε οι υπάκουοι μαθητές σας.»

Εξάλλου οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι αυτά που πέτυχαν αυτοί οι κύριοι στο χώρο της πολιτικής προπαγάνδας τα τελευταία 14 χρόνια ήταν μια πραγματική βλακεία. Αν και είχαν απορροφήσει όλα τα δημόσια κονδύλια για τον εαυτό τους, δεν κατάφεραν να επιτύχουν τίποτα άλλο παρά να καλύψουν τρέχοντα κοινοβουλευτικά σκάνδαλα που ήταν άχρηστα για τη διαμόρφωση μιας νέας πολιτικής βάσης. Το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα θα τους δείξει τώρα πώς έπρεπε να το είχαν κάνει.

Πρέπει δηλαδή να κυβερνάς καλά και με μια καλή κυβέρνηση να κάνεις και μια καλή προπαγάνδα. Το ένα πάει με το άλλο. Μια καλή κυβέρνηση χωρίς προπαγάνδα όπως και μια καλή προπαγάνδα χωρίς μια καλή κυβέρνηση δεν μπορεί να υπάρξει. Και τα δύο πρέπει να αλληλοσυμπληρώνονται.

Και αν οι εβραϊκές εφημερίδες εξακολουθούν να πιστεύουν σήμερα ότι μπορούν να εκφοβίσουν το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα με κρυφές απειλές, αν πιστεύουν σήμερα ότι θα τους επιτρέπεται να παρακάμπτουν διατάγματά μας εκτάκτου ανάγκης, θα πρέπει να προσέχουν! Μια μέρα η υπομονή μας θα εξαντληθεί και τότε τα αυθάδη στόματα των Εβραίων με τα ψέματα θα το βουλώσουν.

Και αν άλλες εβραϊκές εφημερίδες είναι της γνώμης ότι μπορούν τώρα με

κυματιστές σημαίες, να στρίψουν στο πλευρό μας, τότε μπορούμε να τους δώσουμε μόνο την απάντηση, μην μπαίνετε στα έξοδα.

Κατά τα υπόλοιπα οι σύντροφοι του κόμματος και οι άνδρες μας των SA, μπορούν να είναι ήσυχοι, ότι η ώρα του τέλους της Κόκκινης τρομοκρατίας θα έχει έρθει νωρίτερα από ό,τι πιστεύουμε όλοι.

Ακόμη και ο σοσιαλιστικός Τύπος δεν θα καταφέρει να αλλάξει τα πράγματα με τα ψεύδη του, όταν η «Κόκκινη σημαία» (Rote Fahne), με την τυπική εβραϊκή θρασύτητα τολμά να ισχυριστεί, ότι ο σύντροφός μας Μαϊκόβσκι και ο ενωμοτάρχης της αστυνομίας Τσάουριτς πυροβολήθηκαν από τους δικούς μας συντρόφους, τότε πρέπει να πω, ότι αυτή η εβραϊκή θρασύτητα έχει ζήσει περισσότερο στο παρελθόν από ό, τι θα ζήσει στο μέλλον.

Και σύντομα θα διδάξουμε στους κυρίους του οίκου του Καρλ Λίμπκνεχτ ένα – δύο πράγματα που δεν έχουν διδαχθεί ποτέ πριν.

Αυτά ήθελα μόνο να πω στις αντίπαλες εφημερίδες και στα αντίπαλα κόμματα. Ήθελα να τους τα πω προσωπικά και μέσω όλων των Γερμανικών ραδιοφωνικών σταθμών σε όλα τα εκατομμύρια των ακροατών.

Ραδιοφωνική Ανταπόκριση από τον Δρ. Γιόζεφ Γκαίμπελς:

Είμαστε εδώ στο Αθλητικό Μέλαθρο και είμαστε αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες αυτής της υπέροχης και μοναδικής μαζικής συγκέντρωσης ενός μεγέθους που κανένας δεν έχει δει ποτέ στη Γερμανία μέχρι τώρα.

Πιστεύω ότι δεν υπερβάλλουμε όταν λέμε ότι μόνο στη Γερμανία τουλάχιστον 20 εκατομμύρια άνθρωποι γίνονται μάρτυρες αυτού του μοναδικού γεγονότος.

Βρισκόμαστε στην πρώτη κερκίδα πάνω από το Αθλητικό Μέλαθρο, σε ένα θεωρείο που ξέρουμε και από κάτω, βλέπουμε μπροστά στα μάτια μας ολόκληρη την εικόνα μιας συναρπαστικής, μεγάλης μαζικής συγκέντρωσης, μιας εθνικής συγκέντρωσης με την αληθινή έννοια της λέξης.

Άνδρες και γυναίκες, εργάτες και φοιτητές, πλαισιωμένοι από άνδρες των SA και των SS, και πάνω από ολόκληρο το πλήθος υπάρχει μια πυρετώδης

ένταση και μια παλμική προσμονή η οποία είναι η ίδια ένταση και προσμονή που έχει απλωθεί απόψε σε ολόκληρη την πόλη του Βερολίνου.

Ήδη καθώς μπαίναμε στο Αθλητικό Μέλαθρο είδαμε ότι ολόκληρο το μέρος έχει συνωστισμό.

Στη περιοχή του Βερολίνου έχουν τοποθετηθεί γιγαντιαία ηχεία σε 10 ανοικτά σημεία, και μπροστά από αυτά τα μεγάφωνα μαζεύτηκαν άνθρωποι για να ακούσουν τη σημαντική ομιλία που θα εκφωνήσει ο Αρχηγός μας και Καγκελάριος του Ράιχ, Αδόλφος Χίτλερ σε λίγα λεπτά από το μικρόφωνο του ομιλητή στο Αθλητικό Μέλαθρο.

Ήδη μπορείτε να ακούσετε από το θόρυβο ότι η πυρετώδης ένταση αρχίζει να μεγαλώνει. Άνδρες και οι γυναίκες σηκώνονται από τις θέσεις τους. Ολόκληρο το Αθλητικό Μέλαθρο σείεται από τη βουή της ανθρώπινης μυρμηγκοφωλιάς.

Παντού μπορείτε να ακούσετε ήδη τις κραυγές του ενθουσιασμού και των επιδοκιμασιών, της αγαλλίασης και των κραυγών από τα «Ζήτω η Νίκη».

Είναι σαν το Αθλητικό Μέλαθρο να μην έχει δείξει ποτέ τέτοιο πρόσωπο σε μαζική συγκέντρωση αν και αυτή η εικόνα είναι παλιά και γνωστή σε μας, που εκατοντάδες φορές έχουμε μιλήσει από το βάθρο του Αθλητικού Μελάθρου. Οι πρώην εκπρόσωποι μιας τυπικής αντιπολίτευσης είναι σήμερα οι κάτοχοι της εξουσίας και της ευθύνης.

Σας παρακαλώ τώρα να αφήσετε τη φαντασία σας να πετάξει, να φανταστείτε μπροστά σας αυτό το τεράστιο πλήθος. Από κάτω μια γιγάντια σειρά αλλά και στις πλευρές, οι πλευρές ανεβαίνουν προς τα πάνω, στην πρώτη σειρά, στη δεύτερη σειρά, όλα είναι μια ανθρώπινη μάζα. Τα άτομα μεμονωμένα δεν αναγνωρίζονται. Βλέπουμε μόνο ανθρώπους, ανθρώπους, ανθρώπους. Μια μάζα ανθρώπων. Ακούτε από τις μάζες, λένε «Γερμανία Ξύπνα!» Επευφημούμε τον αρχηγό του κινήματος, τον Καγκελάριο του Ράιχ Αδόλφο Χίτλερ που τον ζητωκραυγάζουμε «Ζήτω η Νίκη!»

Ο επικεφαλής της μονάδας δίνει το σύνθημα για την παρέλαση των σημαιοφόρων. Πιο κάτω από την άκρη του Αθλητικού Μελάθρου κινούνται σε τετράδες οι μονάδες λαβάρων ακολουθούμενες από τις εκατοντάδες σημαίες του κόμματος στο Βερολίνο. Όλο και πιο ψηλά υψώνονται οι σημαίες κάτω από την οροφή του Αθλητικού Μελάθρου. Κάτω από τη μελωδία του γερμανικού εθνικού ύμνου οι σημαίες μεταφέρονται στην αίθουσα. Οι ενθουσιασμένες μάζες τραγουδούν τον γερμανικό εθνικό ύμνο.

Οι σημαίες έρχονται όλο και πιο κοντά. Οι πρώτες έχουν ήδη φτάσει στο βάθρο. Στο βάθος της γιγαντιαίας αίθουσας υπάρχει ένας φύλακας που φτιάχνει χώρο για τους σημαιοφόρους. Οι τέσσερις μονάδες των λαβάρων ανεβαίνουν στο βάθρο του ομιλητή. Οι σημαίες συναντώνται στο τελευταίο τμήμα της αίθουσας. Ακόμη και σημαίες επί σημαιών συνεχίζουν να υψώνονται από τον κάτω όροφο. Όλες οι πλευρές του Αθλητικού Μελάθρου πλημμυρίζουν από το έντονο κόκκινο της σημαίας με τον αγκυλωτό σταυρό.

Όλο το κοινό στο Αθλητικό Μέλαθρο έχει σηκωθεί και με υψωμένα τα χέρια τραγουδά τον εθνικό ύμνο.

Κάτω στην πρώτη σειρά κάθονται οι εκπρόσωποι της γερμανικής και της πρωσικής κυβέρνησης. Στην 1η, στην 2η, στην 3η και στην 4η σειρά κάθονται εκπρόσωποι από παντού. Υπάρχουν Αμερικανοί, Άγγλοι και Ιταλοί. Και φυσικά όλοι οι πολιτικοί φορείς του Βερολίνου και οι ξένοι πολιτικοί φορείς που σταθμεύουν στο Βερολίνο.

Οι σημαίες εξακολουθούν να μας προσπερνούν κάτω από το βλέμμα μας, συμπεριλαμβανομένων των σημαιών της Νεολαίας του Χίτλερ και επίσης της σημαίας του «Stormtrack» του οποίου το 16χρονο αγόρι πυροβολήθηκε μόλις λίγους μήνες πριν.

Επιτέλους οι τελευταίες σημαίες πήραν τη θέση τους. Τώρα το Αθλητικό Μέλαθρο προσφέρει μια υπέροχη και επιβλητική σκηνή μαζικής συγκέντρωσης. Ο κόσμος όρθιος, περιμένει και τραγουδάει με υψωμένα τα χέρια. Βλέπεις μόνο ανθρώπους, ανθρώπους και ανθρώπους. Είμαστε περικυκλωμένοι από δυνατές φωνές, υπέρ του έθνους, κατά των Διεθνιστών. Όλο το κτίριο είναι διακοσμημένο με τις σημαίες του αγκυλωτού σταυρού.

Η διάθεση αρχίζει να αυξάνεται. Η προσμονή βρίσκεται στο έλεος της μακράς διάρκειας. Κάτω, μπροστά από το βάθρο κάθονται φωτογράφοι και εικονολήπτες και χειριστές ταινιών. Όλη η ομιλία απόψε θα πρέπει να ηχογραφηθεί σε κασέτα και φιλμ, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί τις επόμενες εβδομάδες για προπαγανδιστικούς σκοπούς.

Κάτω στο τραπέζι της διαχείρισης κάθονται οι ηγέτες της οργάνωσης του Βερολίνου. Πίσω τους κάθεται η τοπική διοίκηση της περιφέρειας. Ένας αμέτρητος αριθμός αρχηγών των SA και των SS έχουν καθίσει πίσω από το τραπέζι της διαχείρισης. Όλοι είναι γεμάτοι αγωνία και προσμονή. Από στιγμή σε στιγμή, ο Καγκελάριος του Ράιχ μπορεί να κάνει την είσοδό του.

Τώρα μπορείτε να ακούσετε! Ο Αρχηγός κάνει επιτέλους την είσοδό του.

Όλο το κοινό σηκώνεται και τον χαιρετά φωνάζοντας «Ζήτω η Νίκη!» Τώρα μπορεί κανείς να δει τη συνοδεία να έρχεται.

Μόνο ένας αξιωματικός των SA ανοίγει το δρόμο μέσα από τη γραμμή των ανδρών των SA και μετά μια σειρά ανώτερων αξιωματικών των SS.

Μόνος μπροστά με πανηγυρικό διασκελισμό μέσα από το χαρούμενο πλήθος που φωνάζει, είναι ο Αρχηγός, ο Καγκελάριος του Ράιχ, ο Αδόλφος Χίτλερ, ο ηγέτης της νέας Γερμανίας που μίλησε πριν από 1 μήνα εδώ στο Αθλητικό Μέλαθρο σαν Αρχηγός μιας παράδοξης, συκοφαντημένης και γελοιοποιημένης αντιπολίτευσης. Κάποιος μπορεί ήδη να πει, τι τροπή των γεγονότων μέσω της πρόνοιας του Θεού!

Τώρα απευθύνεται για άλλη μια φορά, μετά από 3 εβδομάδες που έγινε καγκελάριος του Γερμανικού Ράιχ, από το βήμα του Αθλητικού Μελάθρου για να εκφωνήσει για πρώτη φορά ομιλία από την ανάληψη της κυβέρνησης του Ράιχ, μιλώντας όχι μπροστά σε ένα κοινοβούλιο αλλά μπροστά στο Γερμανικό λαό. Στον ίδιο λαό που για 14 χρόνια υπέφερε υπομονετικά, δεινοπαθούσε και αιμορραγούσε. Ο γερμανικός λαός που τώρα σηκώνεται για να επευφημήσει, να επαινέσει και να χαιρετίσει τον Αρχηγό, τον νέο Καγκελάριο του Ράιχ.

Η συγκέντρωση θα ξεκινήσει άμεσα. Θέλω να πάρω άλλη μια ευκαιρία για να χαιρετήσω όλα τα αδέρφια μας στο Ράιχ! Σας χαιρετάμε στο Βορρά, στο Νότο, στην Ανατολή και στη Δύση, τα αδέρφια μας σε όλα τα σύνορα και τα μέτωπα και ειδικά τα αδέρφια μας στη Γερμανική Αυστρία. Ο Γερμανός Καγκελάριος του Ράιχ μιλά στο έθνος.

(Δρ. Γιόζεφ Γκαίπελς)

Ο Αρχηγός μας, ο Καγκελάριος του Ράιχ, Αδόλφος Χίτλερ, έχει τον λόγο.

(Αδόλφος Χίτλερ, Καγκελάριος του Ράιχ)
Γερμανοί εθνοσύντροφοι και εθνοσυντρόφισσες!

Στις 30 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους σχηματίστηκε η νέα κυβέρνηση του εθνικού συνασπισμού.

Εγώ, και ως εκ τούτου, το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, εισήλθαμε σε αυτήν. Πίστευα ότι οι προϋποθέσεις για τις οποίες αγωνίστηκα τα προηγούμενα χρόνια έχουν πλέον επιτευχθεί. Οι λόγοι, που οδήγησαν στην ανάπτυξη αυτού του κινήματος των εκατομμυρίων είναι γνωστοί. Θέλω απλώς, με δική μου πρωτοβουλία, να σας εξηγήσω για άλλη μια φορά σε πολύ γενικό περίγραμμα, τις αιτίες που κάποτε με ώθησαν να δημιουργήσω αυτό το κίνημα και που τώρα με ωθούν να το χρησιμοποιήσω στη δεύτερη αποφασιστική φάση του αγώνα για την γερμανική εξύψωση. Όταν τελείωσε ο πόλεμος το 1918, ήμουν εκεί, όπως πολλά εκατομμύρια άλλοι Γερμανοί, αθώος για την κήρυξη του πολέμου, αθώος για την έναρξη του πολέμου, αθώος για την διοίκηση αυτού του πολέμου, αλλά εξίσου αθώος για την εναπομένουσα πολιτική δομή της γερμανικής ζωής. Ένας στρατιώτης όπως και τα 8 ή τα 10 εκατομμύρια άλλους. Ίσως ένα πράγμα με ξεχώριζε από εκείνα τα άλλα 10 εκατομμύρια, εκείνη την εποχή. Δεν ήταν η πεποίθηση, ότι η επανάσταση ήταν ένα έγκλημα κατά του γερμανικού λαού, που πιθανότατα πίστευαν πολλοί εκείνη την εποχή. Σε μένα υπήρχε μόνο μια διαφορά, δηλαδή η συνειδητοποίηση, ότι οι συνέπειες αυτού του εγκλήματος μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο εάν κάποιος θέλει να μάθει από τα λάθη του παρελθόντος, προκειμένου να χρησιμοποιήσει τις γνώσεις του για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για να ξεπεράσει την επόμενη κατάσταση. Και αυτή η κατάσταση δεν μπορούσε παρά να γίνει κατάσταση θλίψης και δυστυχίας. Εκείνη την εποχή λοιπόν πήρα έναν δρόμο, τον δικό μου δρόμο, που ήταν καινούργιος. Μου φαινόταν να επαναλαμβάνεται τον Νοέμβριο του 1918, αυτό που είχε ήδη η Γερμανία πριν από 60 χρόνια. Ακριβώς όπως πριν από τους αγώνες για τη γερμανική ενότητα, το γερμανικό έθνος ήταν διχασμένο και συνεπώς ανίσχυρο, έτσι, ήμουν πεπεισμένος ότι αυτός ο γερμανικός λαός έπρεπε να ακολουθήσει για άλλη μια φορά τον ίδιο ακριβώς δρόμο του πόνου. Μόλις συστάθηκε σε κράτος, από τότε διασκορπίστηκε ιδεολογικά διαλύθηκε σε εχθρικές ομάδες, κόμματα, κοσμοθεωρίες που δεν μπορούσαν να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Και ακριβώς όπως κάποτε, έπρεπε για άλλη μια φορά να επέλθει η γερμανική ενότητα από την επισφαλή κατάσταση αυτού του διχασμού μιας ανήκουστης πάλης, προκειμένου να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για

τη γερμανική ύπαρξη, μου ήταν ξεκάθαρο, ότι από αυτό το διχασμό, που τελικά προαναγγέλθηκε από τη 18η Νοεμβρίου, μόνο ένας δρόμος μπορούσε να οδηγήσει και πάλι προς τα πάνω: ο δρόμος της επανάκτησης μιας νέας γερμανικής ενότητας. Κάποτε ήμασταν διασπασμένοι σαν κράτος, τώρα ήμασταν χωριστά σαν έθνος, κάποτε γκρεμίσαμε τα κρατικά σύνορα και δημιουργήσαμε ένα εθνικά και πολιτικά ενωμένο Ράιχ. Σήμερα πρέπει να ενώσουμε στα όρια του Ράιχ τις τάξεις και τις θέσεις, τα επαγγέλματα και τα κόμματα, για να ξαναφτιάξουμε από αυτά ένα ενιαίο γερμανικό έθνος. Κάτι μου είχε γίνει σαφές κατά τη διάρκεια εκείνων των ημερών του Νοεμβρίου: Αν η ζωή, η καταγωγή των μεμονωμένων ανθρώπων, η οικονομία, η τάξη, το επάγγελμα, η εκπαίδευση, η γνώση, τα περιουσιακά στοιχεία τους χωρίζουν, τότε η πολιτική δεν μπορεί να οικοδομήσει πάνω σε αυτόν τον διαχωρισμό και να τον οργανώσει πολιτικά και έτσι να τον διαιωνίσει. Πρέπει να δημιουργηθεί κάποιο αντίβαρο ενάντια στις τάσεις αποσύνθεσης και διάλυσης της καθημερινής ζωής. Σίγουρα: Πλούσιοι και φτωχοί, κάτοικοι της πόλης και της επαρχίας, μορφωμένοι, ικανοί και ανειδίκευτοι είναι εκεί. Δεν μπορεί να είναι καθήκον του πολιτικού να τους κρατήσει διχασμένους ώστε να μην μπορέσουν ποτέ ξανά να συναντηθούν, αλλά καθήκον της πολιτικής ηγεσίας πρέπει να είναι να ξεπεράσει αυτούς τους φυσικούς διαχωρισμούς μέσω ενός μεγαλύτερου ιδανικού, μέσω μιας μεγαλύτερης γνώσης. Έτσι, εκείνη την εποχή σαν ένας ανώνυμος και άγνωστος στρατιώτης πήρα την απόφαση, να σχηματίσω ένα κίνημα που θα μπορούσε να επανενώσει τον γερμανικό λαό σε ένα νέο εφικτό επίπεδο, πάνω από θέσεις και επαγγέλματα, κόμματα και τάξεις. Αυτό ήταν, αυτό που ξεκινήσαμε. Δεν ήμασταν υπεύθυνοι γι’ αυτά που είχαν γίνει. Είμαστε υπεύθυνοι μόνο για αυτό που ακολουθεί. Και εκείνη την εποχή πήρα την απόφαση να τολμήσω, σαν άτομο, σαν άγνωστος, να κηρύξω τον πόλεμο σε αυτή την ρήξη και πάνω από αυτά τα κόμματα να ταιριάξω αυτά τα κομμάτια του γερμανικού λαού μεταξύ τους ξανά σε ένα επίπεδο. Και όταν έθεσα για τον εαυτό μου αυτόν τον θετικό στόχο εκείνη την εποχή, τότε μου φάνηκε ξεκάθαρο, ότι έπρεπε να τον συνδυάσουμε με τον πόλεμο και την πάλη ενάντια στα φαινόμενα της πολιτικής μας ζωής, που όχι μόνο δεν τους ενδιέφερε ο στόχος, αλλά αντίθετα, τον μισούσαν γιατί μπορούσαν να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους μόνο με τη διχόνοια. Και έτσι ο αγώνας ήταν απαραίτητος πρωτίστως ενάντια στις ταξικές ιδέες, ενάντια στην ιδέα του ταξικού πολέμου και της ταξικής πάλης, της ταξικής κυριαρχίας, ανεξάρτητα από πού προέρχονταν αυτές οι απόψεις. Τότε ο αγώνας κατά του μαρξισμού τέθηκε σαν πρώτος στόχος του αγώνα για πρώτη φορά. Τότε ήταν που, σαν άγνωστος, ορκίστηκα στον εαυτό μου για πρώτη φορά, να ξεκινήσω αυτόν τον πόλεμο σαν άτομο και να μην επαναπαυτώ μέχρι να εξαλειφθεί οριστικά αυτό το φαινόμενο από τη γερμανική ζωή.

Γιατί κατάλαβα το εξής: Ο μαρξισμός σημαίνει τη διαιώνιση της ρήξης του έθνους! Μαζί με αυτό όμως και την αποδυνάμωση ολόκληρου του λαού, μ' αυτό την εξαθλίωση αυτού του λαού και μ' αυτό τη προδοσία ακριβώς εκείνης της τάξης, την οποία θέλει να έχει σαν φορέα και στην οποία υπόσχεται να προσφέρει ένα καλύτερο μέλλον. Η προδοσία της εργατικής τάξης είναι η αναπόφευκτη συνέπεια αυτής της διάσπασης του εθνικού κορμού. Και αυτό φυσικά το ακολουθεί η προδοσία του Γερμανού αγρότη, η προδοσία φυσικά αυτών των εκατομμυρίων μαζών καθώς και των ανθρώπων της μεσαίας τάξης και της χειρωνακτικής τάξης. Και από αυτό αναπόφευκτα μπορεί να προκύψει μόνο ένας πόλεμος ενάντια στην έννοια του έθνους και επομένως ενάντια στην έννοια του πολιτισμού, που αναπτύχθηκε από το έθνος! Ένας πόλεμος ενάντια σε κάθε παράδοση που μας έδωσε τις έννοιες του μεγαλείου, της τιμής, της ελευθερίας. Από αυτό (το μαρξισμό) μπορεί να προκύψει μόνο μια επίθεση ενάντια σε όλα τα θεμελιώδη στοιχεία της κοινωνίας μας και μαζί μ' αυτό μια επίθεση στα ίδια τα θεμέλια της ζωής μας. Εξωτερικά υποταγμένος ειρηνιστής, αλλά εσωτερικά τρομοκράτης. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να επιβληθεί αυτή η κοσμοθεωρία της καταστροφής και της αιώνιας απείθειας. Και οι συνέπειες, έγιναν πραγματικότητα ακριβώς με αυτόν τον τρόπο. 14 χρόνια κυβερνά αυτό το κόμμα σήμερα. 14 χρόνια κυβερνά αυτή η κοσμοθεωρία, άλλοτε απροκάλυπτα, άλλοτε ντροπιαστικά συγκαλυμμένη. Αλλά στον πυρήνα, πάντα το ίδιο πνεύμα, που το βλέπεις χιλιάδες φορές παντού. Και τα αποτελέσματα, είναι τρομακτικά. Δεν θέλω να πάρω το παρελθόν και τις αμαρτίες αυτού του παρελθόντος, αλλά θέλω μόνο να πάρω αυτά τα 15 χρόνια που είναι πίσω μας ξεκινώντας από την ημέρα που, εδώ στη Γερμανία, ξέσπασε η απεργία των πυρομαχικών. Αυτό έδωσε τη θέση του τελικά στην ημέρα κατά την οποία υψώθηκε η Κόκκινη Σημαία και η επανάσταση παρέσυρε το λαό μας. Μετά περάσαμε στην εποχή αυτών των συνεχών ταπεινώσεων, στην εποχή της έναρξης αυτής της υποταγής, αυτής της παράδοσης όλων των προϋποθέσεων της γερμανικής ύπαρξης. Η εποχή της εγκατάλειψης όλων όσων είχε αποκτήσει με κόπο τα περασμένα 40 – 50 χρόνια ο γερμανικός λαός. Ο στρατός μας διαλύθηκε, ο στόλος μας παραδόθηκε, ο εμπορικός μας στόλος καταστράφηκε, την εποχή που τελικά παραχωρήθηκαν οι αποικίες μας, εκεί που ολόκληρη η γερμανική οικονομία έχασε όλο της το ξένο κεφάλαιο και όταν τελικά η ίδια η συνθήκη ειρήνης επέβαλε υποχρεώσεις στον γερμανικό λαό που ήταν παράλογες! Πρωτάκουστες γιατί (Η Συνθήκη των Βερσαλλιών) βασίζεται κυρίως στην έκβαση του πολέμου και έχει σχεδιαστεί για να χωρίσει τον κόσμο στα δύο για όλη την αιωνιότητα. Νικητές και ηττημένοι, έθνη με δικαιώματα και έθνη χωρίς δικαιώματα, έθνη με δυνατότητες επιβίωσης και έθνη από τα οποία απλώς αφαιρέθηκαν οι δυνατότητες επιβίωσης. Αδύνατες συνέπειες και επιπτώσεις. Τότε ο γερ-

μανικός λαός άρχισε όλο και περισσότερο από χρόνο σε χρόνο να καταρρέει και όχι μόνο ως προς το μεγαλείο και τη δύναμη, μετρημένα σε πραγματικούς όρους, αλλά να καταρρέει και ως προς την τιμή του και μαζί με αυτό και το κύρος του. Ήρθε μια εποχή που μπορούσε κανείς, με περηφάνια, να αποκαλεί τον εαυτό του Γερμανό μόνο αν κοιτούσε πίσω στο παρελθόν, όμως, έπρεπε να νιώθει ντροπή βλέποντας το παρόν. Και όπως ήρθε αυτή η κατάρρευση της εξωτερικής πολιτικής και των πολιτικών δυνάμεων, έτσι ήρθε και η κατάρρευση στο εσωτερικό. Η διάλυση όλων αυτών των μεγάλων θεσμών της εθνικής μας κοινωνικής ζωής και της εθνικής μας δύναμης. Η αποσύνθεση της διοίκησής μας, η διαφθορά που ακολούθησε και παράλληλα με αυτήν, η παρακμή της εθνικής μας κοινότητας, η ατομίκευση της πολιτικής μας ζωής, η διάλυση όλων των δομών στο λαό μας! Νίκη όλης της ιδέας των διεθνιστών για αδελφοσύνη, αλλά οι ίδιοι πάλι είναι διχασμένοι, μια δεύτερη Διεθνής σηκώνεται και παλεύει με μια τρίτη και το αντίστροφο και ενάντια στα δύο φαινόμενα, ένας κόσμος αστικών ομάδων, αστικών ενώσεων. Η Γερμανία βυθίζεται σε αυτό το καζάνι της πολιτικής σύγχυσης, της πολιτικής παρακμής. Και πάνω από όλα αυτά, το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο εξυψώνεται τώρα σαν νικητής. Οι Γερμανοί διαπραγματευτές υπογράφουν δεσμεύσεις που δεν μπορούν να εκπληρωθούν. Τα 100 δισεκατομμύρια αντιμετωπίζονταν σαν να ήταν μόνο μερικές χιλιάδες μάρκα. Ό, τι είχαν δημιουργήσει οι γενιές του παρελθόντος τώρα ενεχυριάζεται ή εγκαταλείπεται ελαφρά τη καρδία. Έρχεται και ήρθε λοιπόν ο καιρός αυτού του πιο τρομερού εγκλήματος κατά του γερμανικού λαού, του συνεχούς εκβιασμού και της συνεχούς λεηλασίας, αυτής της συνεχούς καταπίεσης! Και ακόμη κι εμείς οι ίδιοι είδαμε εκείνη την εποχή πώς η ζωή του κάθε Γερμανού βυθίστηκε σιγά-σιγά όλο και πιο βαθιά. Ο λαός μας έπρεπε τότε να αντέξει έναν πληθωρισμό, που από εκατομμύρια ανθρώπους έκλεψε τις οικονομίες τους. Όλα όσα υποκινήθηκαν και όλα όσα έγιναν, για όλα ευθύνονται οι άνδρες του Νοεμβρίου του 1918. Και μετά ήρθε η παρακμή του πολιτισμού μας, αυτό το κύμα μόλυνσης ολόκληρης της πολιτιστικής μας ζωής, η αποσύνθεση της λογοτεχνίας μας, η δηλητηρίαση του θεάτρου μας, του κινηματογράφου, όλης της τέχνης, όλα σιγά-σιγά ξεμυαλίζονται. Εκατομμύρια Γερμανοί εθνοσύντροφοί μας δεν συμμετέχουν πλέον σε τίποτα! Δεν τους λέει τίποτα πια, αυτή η τέχνη, που δεν γεννήθηκε από τον λαό μας, αλλά που μας είναι ξένη και θα μείνει ξένη. Που δεν έχει καμία σχέση με τη γερμανική φύση και δεν βγήκε από την ψυχή μας! Επιβλήθηκε στον λαό μας μόνο από έναν πολυάσχολο Τύπο. Έτοιμο για κατανάλωση. Και παράλληλα με αυτό ξεκίνησε η επίθεση κατά της παιδείας της νεολαίας μας, η δηλητηρίαση του μυαλού των μικρών μας παιδιών, η αφαίρεση όλων των αναμνήσεων του γερμανικού παρελθόντος μας, η προσβολή όλων των μεγάλων ανδρών του λαού μας,

η αφαίρεση της μνήμης τους από τις καρδιές και τα μυαλά αυτών των μικρών Γερμανών νέων και έτσι, σε μεγάλη κλίμακα, μια βεβήλωση της γερμανικής ιστορίας γενικά. Τίποτα που ήταν κάποτε σπουδαίο, τίποτα που βοήθησε να δημιουργηθεί αυτό το κράτος και αυτό το έθνος, να γίνουν δυνατά, δεν είχε γλιτώσει από αυτές τις ανατρεπτικές και καταστροφικές επιθέσεις. Τα πάντα κατεδαφίστηκαν, ξεκινώντας από τα σύμβολα του παρελθόντος μας, από τα εμβλήματα και τις σημαίες μας μέχρι τους μεγάλους άντρες της ιστορίας μας.

Και παράλληλα με αυτό, άρχισε η κατάρρευση της οικονομίας. Εσείς, που κάποτε προσποιηθήκατε ότι θα φέρνατε την ευτυχία και την ευημερία στον γερμανικό λαό, που μιλούσατε για ομορφιά, ελευθερία και αξιοπρέπεια, πού οδηγήσατε τη Γερμανία αυτά τα 14 χρόνια; Τα δημόσια οικονομικά, τα αποδιοργάνωσαν από την αρχή, τεράστιοι πολεμικοί πόροι σπαταλήθηκαν σε λίγα χρόνια, δεν έμεινε ούτε ένα μάρκο από δισεκατομμύρια ποσά! Αμέσως μετά άρχισαν να διαπράττουν το έγκλημα του πληθωρισμού και αφού κατέστρεψαν το έθνος με αυτή τη νέα επιδρομή υπό τον υπουργό τους Χίλφερντινγκ και τους συντρόφους του, άρχισε η τοκογλυφία. Εξωφρενικά επιτόκια τοκογλυφίας, που δεν θα έπρεπε ποτέ να μείνουν ατιμώρητα σε κανένα κράτος, αποτελούν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι της «κοινωνικής» Δημοκρατίας. Και με αυτό άρχισε η καταστροφή της παραγωγής, η καταστροφή που προκλήθηκε από αυτές τις μαρξιστικές θεωρίες της οικονομίας καθαυτές, και μετά μέσα από την τρέλα μιας φορολογικής πολιτικής που φροντίζει για τα υπόλοιπα. Και τώρα γίναμε μάρτυρες του πώς κατέρρευσαν η μία τάξη μετά την άλλη, η μεσαία τάξη οδηγήθηκε σταδιακά σε απόγνωση, εκατοντάδες χιλιάδες μέσα διαβίωσης εξαφανίζονται. Χρόνο με το χρόνο γίνονται δεκάδες χιλιάδες χρεοκοπίες ή εκατοντάδες χιλιάδες αναγκαστικοί πλειστηριασμοί και στη συνέχεια αυτό κατατρώει την τάξη των αγροτών που αρχίζει να φτωχαίνει. Η πιο εργατική τάξη σε ολόκληρο το έθνος οδηγείται στην καταστροφή και δεν μπορεί πλέον να υπάρχει. Και μετά αυτή η διαδικασία εξαπλώνεται πίσω στις πόλεις όπου οι άνεργοι αρχίζουν σταδιακά να αυξάνονται. Ένα, δύο, τρία εκατομμύρια, τέσσερα εκατομμύρια, πέντε εκατομμύρια, έξι εκατομμύρια, επτά εκατομμύρια. Σήμερα μπορεί στην πραγματικότητα να είναι επτά με οκτώ εκατομμύρια.

Κατέστρεψαν ό,τι μπορούσαν μέσα σε δεκατέσσερα χρόνια «δουλειάς» και κανείς δεν έκανε τίποτα για να τους σταματήσει! Σήμερα αυτή η δυστυχία μπορεί ίσως να απεικονιστεί με μια μόνο σύγκριση. Μία χώρα, η Θουριγγία. Το συνολικό εισόδημα των κοινοτήτων της είναι 26 εκατομμύρια μάρκα. Αυτά τα χρήματα πρέπει να επαρκούν για να καλύψουν τα έξοδα της διοίκησής της και να καλύψουν τη συντήρηση

των δημόσιων κτιρίων της καθώς και όλα όσα ξοδεύουν για σχολεία και εκπαιδευτικούς σκοπούς και όσα ξοδεύουν για λόγους πρόνοιας. 26 εκατομμύρια συνολικά έσοδα! Και μόνο για την υποστήριξη της πρόνοιας χρειάζονται 45 εκατομμύρια! Έτσι φαίνεται σήμερα η Γερμανία υπό το καθεστώς αυτών των κομμάτων που κατέστρεψαν τον λαό μας εδώ και 14 χρόνια! Και το ερώτημα τώρα είναι, για πόσο ακόμη;! Γι' αυτό, επειδή είναι πεπεισμένος, ότι αν δεν θέλουμε να καθυστερήσουμε πρέπει να ξεκινήσουμε με το έργο διάσωσης τώρα, συμφώνησα στις 30 Ιανουαρίου να χρησιμοποιήσω το Κίνημα, το οποίο εν τω μεταξύ είχε αυξηθεί από επτά άνδρες σε 12 εκατομμύρια, για τη διάσωση του γερμανικού λαού και της πατρίδας!

Λένε τώρα οι αντίπαλοί μας, πού είναι το πρόγραμμά σας; Εθνοσύντροφοί μου, θα μπορούσα τώρα να θέσω το ερώτημα σε αυτούς τους αντιπάλους: Πού ήταν το δικό σας πρόγραμμα; Σκοπεύατε πραγματικά να συμβεί αυτό που κάνατε στη Γερμανία; Αυτό ήταν το πρόγραμμά σας; Ή δεν το θέλατε; Ποιος σας εμπόδισε να κάνετε το αντίθετο; Εάν ξαφνικά σήμερα δεν θέλετε να θυμάστε ότι εσείς φέρετε την ευθύνη για τα 14 χρόνια, θα είμαστε αυτοί που θα σας το θυμίζουμε και ταυτόχρονα οι κατήγοροι και έτσι θα φροντίσουμε να μην αναπαυθεί η συνείδησή σας! Ότι η μνήμη σας να μην σβήσει. Αν πούνε: «Δείξτε μας τις λεπτομέρειες του προγράμματός σας», τότε μπορώ μόνο να απαντήσω: Οποιαδήποτε κυβέρνηση ανά πάσα στιγμή θα μπορούσε πιθανώς να έχει ένα πρόγραμμα με μερικά συγκεκριμένα σημεία. Αλλά μετά τη δική σας οικονομία, μετά το δικό σας έργο, μετά τη δική σας καταστροφή το γερμανικό έθνος πρέπει να ξαναχτιστεί από τη βάση, όπως το καταστρέψατε από πάνω μέχρι κάτω!

Και τώρα έχουμε μια σειρά από σπουδαία καθήκοντα μπροστά μας. Το πρώτο και άρα το πιο σημαντικό στοιχείο του προγράμματος:
«Δεν θέλουμε να λέμε ψέματα και δεν θέλουμε να εξαπατάμε!» Γι' αυτό το λόγο... γι' αυτό το λόγο αρνήθηκα να παρουσιαστώ ποτέ μπροστά σε αυτόν τον λαό και να δώσω φτηνές υποσχέσεις. Κανείς εδώ δεν μπορεί να σταθεί εναντίον μου και να καταθέσει ότι έχω πει ποτέ ότι η αναγέννηση της Γερμανίας ήταν μόνο θέμα λίγων ημερών. Ξανά και ξανά κηρύττω ότι η αναγέννηση του γερμανικού έθνους είναι ζήτημα ανάκτησης της εσωτερικής δύναμης και της υγείας του γερμανικού λαού. Όπως ακριβώς εγώ ο ίδιος δούλεψα για 14 χρόνια, ασταμάτητα και χωρίς ποτέ να αμφιταλαντευτώ για την οικοδόμηση αυτού του κινήματος και όπως τα κατάφερα να το φτάσω από επτά άνδρες σε αυτά τα δώδεκα εκατομμύρια, έτσι θέλω όπως θέλουμε και όλοι να οικοδομήσουμε και να εργαστούμε για την εκ νέου ανοικοδόμηση του γερμανικού λαού μας. Και όπως παραδόθηκε σήμερα σε αυτό το κίνημα η ευθύνη της ηγεσίας

του γερμανικού Ράιχ, έτσι θα οδηγήσουμε μια μέρα αυτό το γερμανικό Ράιχ πάλι πίσω στο μεγαλείο, στην ζωή και εδώ είμαστε αποφασισμένοι να μην αφήσουμε απολύτως τίποτα να μας σταματήσει! Και έτσι έρχομαι στο δεύτερο στοιχείο αυτού του προγράμματος. Δεν θέλω να σας υποσχεθώ ότι αυτή η αναγέννηση του λαού μας θα έρθει από μόνη της. Θέλουμε να δουλέψουμε, αλλά ο ίδιος ο λαός πρέπει να μας βοηθήσει. Δεν πρέπει ποτέ να κάνει το λάθος να πιστέψει ότι η ελευθερία, η ευτυχία και η ζωή θα χαριστούν ξαφνικά από τον ουρανό. Όλα έχουν τις ρίζες τους μόνο στη δική του θέληση και στη δική του δουλειά.

Και τρίτον,... και τρίτον, θέλουμε όλες οι προσπάθειές μας να καθοδηγούνται από μία συνειδητοποίηση και μία πεποίθηση: Ποτέ μην πιστέψετε στην ξένη βοήθεια, ποτέ σε καμία βοήθεια που βρίσκεται έξω από το δικό μας έθνος, το δικό μας λαό! Το μέλλον του γερμανικού λαού βρίσκεται μόνο σε εμάς. Όταν εμείς οι ίδιοι οδηγήσουμε αυτόν τον γερμανικό λαό με τη δική του δουλειά, τη δική του εργατικότητα, τη δική του αποφασιστικότητα, το δικό του πείσμα, τη δική του επιμονή, τότε θα αναδυθούμε για άλλη μια φορά, όπως κάποτε οι πρόγονοί μας, που δεν κληρονόμησαν τη Γερμανία σαν δώρο, αλλά έπρεπε να την φτιάξουν μόνοι τους.

Και το τέταρτο σημείο αυτού του προγράμματος, λέει το εξής: οι νόμοι της ζωής είναι πάντα οι ίδιοι και δεν αλλάζουν ποτέ. Και θέλουμε η ανοικοδόμηση αυτού του λαού να πραγματοποιηθεί όχι σύμφωνα με ξεθωριασμένες θεωρίες, που επινοούν κάποια ξένα μυαλά, αλλά σύμφωνα με τους αιώνιους νόμους που βιώνουμε, που μας έχει δείξει η ιστορία και που ξέρουμε! Αυτό λοιπόν σημαίνει: στη ζωή, τόσο πολιτικά όσο και οικονομικά, υπάρχουν ορισμένοι νόμοι που ισχύουν πάντα και σύμφωνα με αυτούς τους νόμους θέλουμε να οδηγήσουμε στην ανοικοδόμηση του γερμανικού λαού, όχι σύμφωνα με ξεθωριασμένες θεωρίες, όχι σύμφωνα με ξεθωριασμένες αντιλήψεις.

Και αυτούς τους νόμους τους συνοψίζουμε στο πέμπτο σημείο μέσα από μια ενιαία συνειδητοποίηση: Τα θεμελιώδη στοιχεία της ζωής μας βασίζονται σε δύο παράγοντες που κανείς δεν μπορεί να μας κλέψει εκτός αν τα παραδώσουμε μόνοι μας. Στο λαό μας, σαν ουσία από σάρκα και αίμα, από θέληση και ευφυΐα και στο χώμα μας. Λαός και γη, αυτές είναι οι δύο ρίζες από τις οποίες θέλουμε να αντλήσουμε τη δύναμή μας και πάνω στις οποίες σκοπεύουμε να βασίσουμε την αποφασιστικότητά μας.

Και με αυτό φτάνουμε στο έκτο σημείο που θέτει ξεκάθαρα τον στόχο του αγώνα μας: Η διατήρηση αυτού του λαού και αυτού του εδάφους, η

διατήρηση αυτού του λαού για το μέλλον, συνειδητοποιώντας ότι μόνο αυτό μπορεί να αντιπροσωπεύει έναν σκοπό ζωής για εμάς. Δεν ζούμε για ιδέες, ούτε για θεωρίες, ούτε για φανταστικά κομματικά προγράμματα, όχι, ζούμε και παλεύουμε για τον γερμανικό λαό, για τη διατήρηση της ύπαρξής του, για να αναλάβει τον δικό του αγώνα ύπαρξης στο μέλλον. Και έτσι είμαστε πεπεισμένοι ότι μόνο έτσι μπορούμε να συμβάλλουμε σε αυτό που όλοι οι άλλοι με τόση χαρά θα ήθελαν να βάλουν σε πρώτο πλάνο. Μια παγκόσμια ειρήνη, θα προϋποθέτει πάντα ισχυρούς λαούς που την θέλουν και την προστατεύουν. Ένας παγκόσμιος πολιτισμός μπορεί να οικοδομηθεί μόνο πάνω στους πολιτισμούς των εθνών, των λαών. Μια παγκόσμια οικονομία είναι νοητή μόνο εάν υποστηρίζεται από τις οικονομίες υγιών μεμονωμένων εθνών. Ξεκινώντας να βοηθάμε το δικό μας λαό, βοηθάμε στην ανοικοδόμηση ολόκληρου του κόσμου καθώς επισκευάζουμε ένα οικοδομικό τετράγωνο, το οποίο δεν μπορεί να αφαιρεθεί από το πλαίσιο και τη δομή του υπόλοιπου κόσμου.

Και ένα άλλο σημείο αναφέρει περαιτέρω: Επειδή αντιλαμβανόμαστε ότι ο υψηλότερος στόχος μας είναι η διατήρηση του λαού μας στο να καταστεί ικανός να αναλάβει τον δικό του αγώνα για ύπαρξη, πρέπει να εξαλείψουμε τα αίτια της αποσύνθεσής μας και έτσι να επιφέρουμε τη συμφιλίωση των γερμανικών τάξεων.

Ένας στόχος που δεν μπορεί να επιτευχθεί σε έξι εβδομάδες, ούτε σε τέσσερις μήνες, όταν δούλευαν εβδομήντα χρόνια γι’ αυτήν την αποσύνθεση. Ένας στόχος που δεν χάνουμε ποτέ από τα μάτια μας. Θετικό στο ότι εμείς οι ίδιοι θα ξαναχτίσουμε αυτή τη νέα κοινότητα και θα εξαλείψουμε σιγά-σιγά τα φαινόμενα αποσύνθεσης και τα κόμματα που υποστηρίζουν αυτήν την ταξική διαίρεση μπορούν να είναι βέβαια, ότι όσο ο Παντοδύναμος Θεός με κρατά ζωντανό, η αποφασιστικότητά μου και η θέλησή μου να τα εξολοθρεύσω δεν θα γνωρίζουν όρια! Ποτέ,... ποτέ θα ξεφύγω από το καθήκον να εξαλείψω τον μαρξισμό και όλα τα παρακλάδια του στη Γερμανία. Και ποτέ δεν θα είμαι διατεθειμένος να κάνω συμβιβασμούς σε αυτό το σημείο. Μόνο ένας πρέπει να είναι εδώ ο νικητής! Είτε ο μαρξισμός είτε ο γερμανικός λαός. Και η Γερμανία θα είναι νικήτρια!

Επιφέροντας αυτή τη συμφιλίωση των τάξεων, άμεσα και έμμεσα, θέλουμε να προχωρήσουμε παραπέρα, να οδηγήσουμε αυτόν τον ενωμένο γερμανικό λαό πίσω σε αυτές τις πηγές της αιώνιας δύναμής του. Θέλουμε, μέσω μιας εκπαίδευσης που θα ξεκινά από τους μικρούς, να εμφυτεύσουμε στα μυαλά των νέων την πίστη σε έναν Θεό και την πίστη στο λαό μας και στη θέληση να εκπροσωπήσουν αυτό το λαό. Και

μετά θέλουμε να πάμε παραπέρα, αλλά να οικοδομήσουμε αυτόν τον λαό πάνω στο Γερμανό αγρότη σαν ακρογωνιαίο λίθο κάθε εθνικής ζωής. Αν θέλω να αγωνιστώ για το γερμανικό μέλλον, πρέπει να αγωνιστώ για το γερμανικό έδαφος και πρέπει να αγωνιστώ για τον Γερμανό αγρότη. Αυτός μας συντηρεί! Αυτός μας δίνει τους ανθρώπους στις πόλεις μας, αυτός είναι η αιώνια πηγή εδώ και χιλιετίες και η ύπαρξή του πρέπει να διασφαλιστεί. Και μετά προχωράμε στον δεύτερο πυλώνα της εθνικότητάς μας, τον Γερμανό εργάτη. Σε εκείνον τον Γερμανό εργάτη που στο μέλλον, δεν θα είναι πλέον και δεν πρέπει να είναι πια ξένος στο γερμανικό Ράιχ, τον οποίο θέλουμε να επαναφέρουμε στην κοινότητα του λαού μας. Για τον οποίο θα ανοίξουμε και θα γκρεμίσουμε τις πύλες για να μπορέσει και αυτός να γίνει ξανά μέρος της γερμανικής εθνικής κοινότητας σαν φορέας του γερμανικού έθνους. Και θέλουμε μετά παραπέρα να διασφαλίσουμε τη δυνατότητα ανάπτυξης για το γερμανικό πνεύμα. Θέλουμε να αποκαταστήσουμε την αξία της προσωπικότητας, τη δημιουργική δύναμη του ατόμου στα αιώνια προνόμιά του. Θέλουμε μ' αυτό να διαλύσουμε όλα τα φαινόμενα μιας σάπιας δημοκρατίας και να βάλουμε στη θέση της την αιώνια συνειδητοποίηση ότι ό,τι είναι σπουδαίο μπορεί να πηγάζει μόνο από τη δύναμη της ατομικής προσωπικότητας και ότι ό,τι πρόκειται να διατηρηθεί πρέπει να ανατεθεί για άλλη μια φορά στους ικανότητα του ατόμου.

Αγώνας ενάντια στα φαινόμενα του κοινοβουλευτικού και δημοκρατικού μας συστήματος!

Και έτσι προχωράμε αμέσως στο δωδέκατο σημείο της αποκατάστασης της ευπρέπειας στο λαό μας. Αυτή την ευπρέπεια σε όλους τους τομείς της ζωής μας, ευπρέπεια στη διοίκησή μας, ευπρέπεια στη δημόσια ζωή αλλά και ευπρέπεια στον πολιτισμό μας. Πάνω από όλα, θέλουμε να αποκαταστήσουμε τη γερμανική τιμή. Να αποκαταστήσουμε το σεβασμό γι' αυτήν και την προσήλωση σ' αυτήν. Και θέλουμε να χαράξουμε στις καρδιές μας τη δέσμευση για ελευθερία. Θέλουμε όμως μ' αυτόν τον τρόπο, να κάνουμε ευτυχισμένο το λαό μας ξανά με μια γνήσια γερμανική κουλτούρα, με γερμανική τέχνη, με γερμανική αρχιτεκτονική και γερμανική μουσική, που θα αντανακλά στην ψυχή μας! Και με αυτό θέλουμε να ξυπνήσουμε σεβασμό για τις μεγάλες παραδόσεις του λαού μας. Ξυπνώντας το βαθύ σεβασμό για τα επιτεύγματα του παρελθόντος, τον ταπεινό θαυμασμό των μεγάλων ανδρών της γερμανικής ιστορίας, θέλουμε να οδηγήσουμε τη νεολαία μας πίσω σε αυτό το ένδοξο Ράιχ του παρελθόντος μας. Τα έργα και τις δημιουργίες των προγόνων μας. Ταπεινά να υποκλιθούμε μπροστά σε αυτούς, που έζησαν πριν από εμάς και δημιούργησαν, δούλεψαν και μόχθησαν για να μπορέσουμε να ζήσουμε εμείς σήμερα!

Και πάνω απ' όλα θέλουμε να εκπαιδεύσουμε αυτή τη νεολαία να αισθανθεί σεβασμό απέναντι σε αυτούς που κάποτε έκαναν τις πιο δύσκολες θυσίες, για τη ζωή του λαού μας και το μέλλον του λαού μας. Γιατί παρά τη ζημιά που προκάλεσαν αυτά τα 14 χρόνια, το χειρότερο ήταν, ότι εξαπάτησαν 2 εκατομμύρια νεκρούς για τη θυσία τους!

Και αυτά τα 2 εκατομμύρια θα πρέπει να εγερθούν ξανά μπροστά στα μάτια της νεολαίας μας σαν αιώνιοι προειδοποιητές, σαν δίκαιοι διεκδικητές, δικαιωμένοι μέσω της θυσίας τους για τον λαό μας. Θέλουμε να εκπαιδεύσουμε τη νεολαία μας να αισθάνεται σεβασμό για τον μεγάλο στρατό μας, τον οποίο θα πρέπει να θυμούνται και να τιμούν για άλλη μια φορά, και στον οποίο θα πρέπει για άλλη μια φορά να αναγνωρίσουν την πιο ισχυρή έκφραση των δυνατοτήτων του γερμανικού έθνους, την επιτομή του μεγαλύτερου επιτεύγματος που έχει επιτύχει ποτέ ο λαός μας στην ιστορία του.

Έτσι αυτό το πρόγραμμα θα είναι ένα πρόγραμμα εθνικής αναγέννησης σε όλους τους τομείς της ζωής. Μη ανεκτό απέναντι σε όποιον αμαρτάνει κατά του έθνους! Αλλά αδελφός και φίλος σε όποιον θέλει να πολεμήσει μαζί μας για την αναγέννηση του λαού του, του έθνους μας.

Γι' αυτό απευθύνω σήμερα την τελευταία μου έκκληση προς εσάς, εθνοσύντροφοί μου: Στις 30 Ιανουαρίου, αναλάβαμε μια κυβέρνηση, οι καταστροφικές συνθήκες είχαν επικρατήσει στο λαό μας. Επιθυμία μας είναι να τις διορθώσουμε και θα τις διορθώσουμε! Όπως προχωρήσαμε τόσο πολύ αυτά τα 14 χρόνια, παρ' όλη την κοροϊδία αυτών των αντιπάλων και τους έχουμε εξαλείψει σήμερα, έτσι θα εξαλείψουμε και τις συνέπειες της διακυβέρνησής τους. Για να αποδώσουμε δικαιοσύνη για τον Θεό και τη δική μας συνείδηση, στραφήκαμε για άλλη μια φορά στο γερμανικό λαό. Θα πρέπει τώρα να βοηθήσει τον εαυτό του. Θα πρέπει να αποφασίσει μόνος του. Αν αυτός ο Γερμανός λαός μας εγκαταλείψει αυτή την ώρα, δεν θα μας αποτρέψει, θα πάρουμε τον δρόμο που είναι απαραίτητος για να μην χαθεί η Γερμανία!

Θα θέλαμε όμως πολύ αυτή η εποχή της αποκατάστασης του γερμανικού έθνους να μην συνδεθεί μόνο με μεμονωμένα ονόματα, αλλά να συνδεθεί και με το όνομα του ίδιου του γερμανικού λαού. Ότι δεν είναι μια κυβέρνηση που δουλεύει μόνη της, αλλά ότι μια μάζα εκατομμυρίων στέκεται πίσω από αυτήν την κυβέρνηση, ότι οι μάζες βοηθούν μαζί με τη δύναμη και τη θέλησή τους, να μας ενδυναμώσουν για άλλη μια φορά για αυτό το μεγάλο και δύσκολο έργο. Ξέρω ότι αν άνοιγαν οι τάφοι σήμερα, τα φαντάσματα του παρελθόντος, που κάποτε πολέμησαν, υπέφεραν και πέθαναν για τη Γερμανία θα επέπλεαν ψηλά, και η θέση

τους θα ήταν σήμερα πίσω μας. Όλοι οι μεγάλοι άνδρες της ιστορίας μας... Ξέρω ότι σήμερα στέκονται πίσω μας και παρακολουθούν τη δουλειά και τους κόπους μας!

Για 14 χρόνια τα κόμματα της αποσύνθεσης, της επανάστασης του Νοεμβρίου, διοίκησαν και ρήμαξαν το γερμανικό λαό, για 14 χρόνια προκάλεσαν την καταστροφή, τη φαυλότητα και τη διάλυση.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτό, δεν είναι αλαζονικό εκ μέρους μου να σταθώ ενώπιον του έθνους σήμερα και να του ορκιστώ: Γερμανικέ λαέ, δώσε μας τέσσερα χρόνια και μετά κρίνε μας και αποφάσισε! Γερμανικέ λαέ, δώσε μας τέσσερα χρόνια και σου ορκίζομαι: Όπως εμείς και όπως εγώ πήρα αυτό το αξίωμα, έτσι θα το αφήσω. Δεν το έκανα για τον μισθό ή για ανταμοιβή, αλλά το έκανα για χάρη σου και μόνο!

Ήταν η πιο δύσκολη απόφαση της ζωής μου. Τόλμησα να το κάνω γιατί πίστευα ότι έπρεπε να γίνει. Τόλμησα να πάρω αυτή την απόφαση γιατί είμαι βέβαιος ότι κανείς δεν έχει την πολυτέλεια να διστάζει άλλο. Τόλμησα να πάρω αυτή την απόφαση γιατί είμαι πεπεισμένος ότι επιτέλους ο λαός μας θα επιστρέψει ξανά στα λογικά του και ότι ακόμα κι αν σήμερα μας κρίνουν λάθος και αν εκατομμύρια μας βρίζουν σήμερα, θα έρθει η ώρα που θα βαδίσουν μαζί μας αφού θα το καταλάβουν: Πραγματικά δεν θέλαμε τίποτα άλλο παρά μόνο το καλύτερο, ακόμη κι αν ήταν δύσκολο, δεν είχαμε άλλο στόχο στο μυαλό μας από το να υπηρετήσουμε ό,τι είναι, για εμάς, πολυτιμότερο στη γη.

Επειδή δεν μπορώ να αρνηθώ την πίστη μου στον λαό μου, δεν μπορώ να απαρνηθώ την πεποίθηση ότι αυτό το έθνος θα αναστηθεί ξανά μια μέρα, δεν μπορώ να αποστασιοποιηθώ από την αγάπη που έχω για σένα, λαέ μου, και πιστεύω ακράδαντα ότι θα έρθει η ώρα που τα εκατομμύρια που μας βρίζουν σήμερα θα σταθούν μαζί μας και θα χαρούν μαζί μας, για το από κοινού δημιουργημένο, σκληρά κερδισμένο, πικρά αποκτημένο νέο Γερμανικό Ράιχ, του μεγαλείου και της τιμής και της δύναμης και της δόξας και της δικαιοσύνης.– Αμήν!

(Δρ. Γιόζεφ Γκαίπελς)
Σύντροφοι του κόμματος,... σύντροφοι του κόμματος!

Ολοκληρώνοντας αυτή τη μεγάλη και δυνατή εκδήλωση, ας σηκωθούμε από τις θέσεις μας και ας χαιρετίσουμε όλη τη Γερμανία, μέσα στα σύνο-

ρά μας και πέρα από τα σύνορα, και ας επευφημήσουμε με με πανευτυχισμένες καρδιές το έθνος μας, την πατρίδα μας και τον Αρχηγό μας,...
Ζήτω η Νίκη! Ζήτω η Νίκη! Ζήτω η Νίκη!